

Det, der så undrer mig lidt, er fru Elisabeth Arnolds argumentation om, at Det Radikale Venstre altså, før der var et flertal for det, egentlig syntes, det var en dårlig idé. Og det var ikke kun på grund af statsbudgettet. Men nu er der et flertal, og så ændrer man opfattelse, og så vil jeg spørge Det Radikale Venstre: Er det sådan, at lettelser for kulturlivet, som der jo forhåbentlig vil komme flere af, kan man af hensyn til statsbudgettet ikke gå ind for? Kan man så vende den argumentation om og sige, at det er kulturlivet, der skal redde statsbudgettet? Er det sådan, at De Radikale vil gå så vidt, at man skal begynde at genindføre nogle forslag, fordi vi har nogle andre forslag til at lette befolkningens adgang til kulturlivet, bl.a. om gratis adgang til museer og den slags?

(Kort bemærkning).

Elisabeth Arnold (RV):

Jeg forstår ikke helt hr. Bent Hindrup Andersens argumentation. Vi var imod afskaffelsen af grammofonpladeafgiften, da beslutningsforslaget blev fremsat sidste år, og vi stemte imod beslutningsforslaget, men måtte erkende, at der var et flertal for det i Folketinget, og derfor støtter vi nu skatteministeren i hans bestræbelser for at efterleve Folketingets flertal. Det synes vi er meget logisk, og det kan jeg ikke se noget mærkeligt i. Jeg siger så, at vi er kede af, at vi blev nødt til at se i øjnene, at der er nogle penge, der går statskassen forbi. Vi må så finde de penge andre steder. Sådan er dét.

Hvad angår kulturudgifter og entre til de statslige museer, så er det jo en helt anden diskussion. Jeg går varmt ind for entre til de statslige museer, hvis hr. Bent Hindrup Andersen skulle være i tvivl.

Sonja Albrink (CD):

I CD er vi selvfølgelig ikke så glade for, at cd'er pludselig bliver billigere, men vi kan selvfølgelig kun håbe, at der bliver flere af dem, og så støtter vi forslaget.

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Jeg skal blot stilfærdigt sige, at selvfølgelig kan Dansk Folkeparti støtte dette forslag. Vi støttede i foråret det beslutningsforslag, som gik ud på, at man skulle pålægge skatteministeren at ophæve grammofonpladeafgiften, og så kan vi selvfølgelig også støtte lovforslaget, når det nu skal udmøntes.

Det var jo et forslag, skatteministeren havde meget svært ved at kapere, da vi diskuterede det, dengang det var et beslutningsforslag. Jeg husker tydeligt den meget, meget, jeg havde nær sagt ophidsede skatteminister, der frygtede for de samlede statsfinansiers holdbarhed og sagde, at det ville blive så forfærdeligt alt sammen. Men når man nu kan se, at også partier, der dengang var imod beslutningsforslaget, jo nu støtter lovforslaget, er der nok nogle, der har haft mulighed for at tænke sig godt om i sommerperioden.

Det samme kan jo ikke siges om spørgsmålet om det provenutab, som er beregnet, for da skatteministeren i foråret oplyste os om et eventuelt provenutab, lå det på omkring 100 mio. kr., regnede man med i Skatteministeriet. Nu har man så regnet sig frem til, at provenutabet nok snarere er på 150 mio. kr. Kan vi så forvente, at skatteministeren engang i januar-februar kommer med en beregning, der går ud på, at det nok er på 200 mio. kr.? Hvordan er det egentlig, man regner sig frem til disse størrelser i Skatteministeriet? For det er jo egentlig procentvis en meget stor afvigelse, Skatteministeriet gør sig skyldig i, i forhold til det provenutab, man beregnede i foråret, så vidt jeg kan læse de bemærkninger, skatteministeren i foråret kom med her i Folketinget.

Men det er klart: Lad os få denne særavgift fjernet. Og jeg skal blot sige, at fra Dansk Folkepartis side tror vi ikke på, at tabsprovenuet bliver som det angivne. Vi tror, det snarere vil bevæge sig ned mod det nul, som tidligere ordførere også har været inde på, at det har ligget på i forbindelse med tidligere afskaffelser af særavgifter.

Skatteministeren (Carsten Koch):

Jeg bliver spurgt konkret af hr. Thulesen Dahl om beregningerne. Der kan jeg kun sige, at det er rigtigt, at provenuet ikke gennem hele forløbet har været på 150 mio. kr. Jeg kan dog ikke erindre, at jeg på et tidspunkt har sagt 100 mio. kr. Men det er nu heller ikke afgørende for forslagsstillerne og dem, der støtter forslaget, har jeg indtryk af, for jeg har det indtryk, at det er fuldstændig ligegyldigt, hvilke provenutab man kan beregne sig til, så vil det blive elimineret til nul som følge af øget grænsehandel og øget brug af parfume osv., og det må vi jo altså henholde os til. Hvis vi siger 200 mio. kr., rokker det vel ikke noget, for så skal vi bare købe lidt flere plader, og det skal vi nok få klaret!